

1930 MÁRCIUS

ERDÉSZETI LAPOK

LXIX. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

3. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő

BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1930. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.

(Telefon: 237—22.)

Egyesületi dolgok

A közgyűlés szokatlanul népes volt. A birtokosok és magán-erdőtisztek nagy száma mutatta az érdeklődést, amelyet a tárgysorozat keltett. Még feltűnőbb volt a vidéken lakó állami erdőtisztek szokatlanul nagyszámú megjelenése.

A közgyűlés határozatait külön tárgyaljuk, itt csak két körülményre kívánunk kitérni.

A közgyűlés előtt többen adtak annak a véleményüknek kifejezést, hogy ha a közgyűlés nem teszi magáévá az igazgató-választmány javaslatát, a választmánynak távoznia kell, mert a határozat egyenlőértékű a bizalmatlansági szavazattal.

Alapjában téves felfogás.

Az igazgató-választmány hivatása kettős.

Véglegesen elintézni azokat az ügyeket, amelyeket alapszabály vagy közgyűlési határozat utal a választmány elé; előkészíteni azokat az ügyeket, amelyek a közgyűlés elé kerülnek.

Ha valami, úgy az új erdőtörvény kérdése olyan tárgy, amelynek a saját hatáskörében való elintézését az igazgató-választmány nem igényelte, de nem is igényelhetette.

Hiszen maga az igazgató-választmány határozta el, hogy a kérdést két retortán, a törvényelőkészítőbizottságon és a választmányon átszűrve viszi a közgyűlés elé azért, hogy még itt is mód és alkalom nyíljk az egyéni vélemény megnyilvánulására.

Minden alkalmat megragadott, minden módot megkeresett az elnökség arra, hogy a különböző álláspontokat a közgyűlés tagjaival megismertesse s így nyugodtan állíthassa azt, hogy a határozat a közgyűlésen megjelentek többségének megfontolt akaratnyilvánítása.

A határozat, amit az egyesület bármelyik szerve hoz, mindig egy „ad hoc” többség határozata, mert hiszen a jelenlevők határoznak. Ha az ülés a tárgysorozat közlésével idejében megtlett hirdetve, a távollevők csak magukra vethetnek, ha akaratnyilvánításukat elmulasztják s nem az ő álláspontjuk érvényesül.

Vizsont azonban bármelyik szerv tagjai sem vehetik rossz néven azt, ha a tágabbkörű szerv az ilyen fontos kérdésekben javaslatukat részben vagy egészben nem teszi magáévá s nem tekinthetik ezt bizalmi kérdésnek olyan ügyben, amelyet alapszabály vagy határozat a másik szerv hatáskörébe utal.

Ha a közgyűlés olyan ügyben, aminek végleges elintézése az alapszabályok szerint a választmány hatáskörébe tartozik, a választmány szabályszerű határozatát megváltoztatja, ez igenis bizalmatlanság, aminek következményeit a választmánynak le kell vonnia.

Ezzel szemben „pictus masculus”-sá válnék a közgyűlés hatásköre, személyi vagy csoportérdekek játékszerévé az egyesületi élet, ha a közgyűlés többségét a választmány bármely javaslatának elfogadásánál az a körülmény is befolyásolná, hogy a javaslattól eltérő határozat válságot idéz elő az egyesület életében.

A magunkéval ellenkező álláspont keresztülvitele, illetőleg érvényrejutása nem szolgálhat indokul arra sem, hogy sértődötten visszavonuljunk, hanem csak arra, hogy minden nem kifogásolható eszközzel küzdjünk a magunk igaza mellett továbbra is.

Végeredményben az egyesületben a parlamentáris elveknek kell érvényre jutniok, s ha valamelyik frakció vagy vélemény bárhol kisebbségbe kerül, nemcsak joga, de kifejezett köteles-

sége az ellenzék ellenőrzőszerepét átvenni, mert egészséges egyesületi élet csak így alakulhat ki.

Ha pedig már a kötelezettségnél tartunk, még egyre ki kell térni.

Amilyen örömmel látjuk azt, hogy a tagok ilyen szép számmal élnek a jogaikkal, éppen olyan sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a tagsági kötelezettségek teljesítésénél koránt sincs meg az a nagy buzgalom, mert bizony nemcsak az ezévre esedékes tagdíjakban, de a régebbieken is nagyok a hátralékok. Pedig az egyenlő jogok gyakorlása erkölcsi kötelezettség gyanánt vonja maga után a megfelelő teherviselést is.

A másik egy sajnálatos körülmény, amire az egyesület életében tudtommal még nem volt példa.

A tagok egyrésze meg akart akadályozni egy egyesületi tagot abban, hogy szólásjogával élhessen s csak az elnök tapintatos és erélyes közbelépése tudta a rendet rövidesen helyreállítani.

A felszólalás és véleménynyilvánítás szabadsága az alapfeltetele az egyesületi életnek. „A kritika nem jog, de kötelesség”, mondotta Parádon egyik választmányi tagunk.

Aki közpályán mozog, annak a kritikát el kell túrnie s a rideg tárgyi igazság az, ami semmiféle kritikától nem fél.

Az elnökség bármelyik tagjának már az egyénisége garancia arra, hogy bántó, személyesélű támadást vissza fog utasítani és meg fog torolni; nincs szükség, de jogalap sincs arra, hogy bármelyik tag az elnöki jogkörbe beavatkozzék.

A közgyűlésnek saját magát kell megbecsülnie azzal, hogy mindenkit nyugodtan végighallgat s ha a szabad szólás jogától bárkit megfoszt, az terror, amire az egyesületi életben eddig nem volt példa s reméljük, hogy ezután sem lesz.

Próbáljuk meg, hátha sikerül annyira úrrá lenni magunkon, hogy a miénkkel ellenkező nézet nyilvánítását ne vegyük személyes sértésnek, hogy az ellenkező véleményen levő tagtársunkat ellenfélnek tartsuk és ne ellenségnek, higyjük el, hogy ő is legjobb meggyőződéséért harcol, akkor megértjük egymást s akkor számíthatunk eredményes munkára is.

Közvetlenül lapzártá előtt vettük kézhez a Vas megyei Gazdasági Egyesület következő szövegű átiratát:

„ad 389/1930. Szombathely, 1930 március hó 13. Országos Erdészeti Egyesület nagytekintetű Elnökségének, Budapest. Erdőbirtokos tagjaink óhajának engedve, Egyesületünk f. hó 12-én tartott népes értekezletén az összes vármegyei erdészeti szakközegek bevonásával részletesen foglalkozott az új erdő-törvénytervezettel, illetve a t. Egyesület törvényelőkészítő osztálya által javasolt módosításokkal, valamint a nt. Elnökségnek ezzel kapcsolatban a földművelésügyi miniszter úrhoz intézett felterjesztésével és magáévé téve ezen felterjesztésben s a javasolt módosításokban foglaltakat, egyidejűleg felterjesztést intéztünk a földművelésügyi miniszter úrhoz azok gyakorlati megvalósítása érdekében. Egyben megragadjuk az alkalmat, hogy vármegyénk erdőbirtokos gazdaközönsége nevében legőszintébb köszönetünket nyilvánítsuk a nagytekintetű Elnökségnek a valóban szakszerű, a gyakorlati étellel minden tekintetben összhangban álló, kiváló értékű, fáradságos munkájáért. A Vasmegeyei Gazdasági Egyesület nevében: Hazafias üdvözlettel: Aláírások.”

Jóleső örömmel állapíthatjuk meg, hogy egyesületünknek a mezőgazdaság és erdőgazdaság egységes frontjának megalakítására irányuló törekvése teljes eredménnyel járt.

Azok a kijelentések, amik egyesületünk igazgatóválasztmányi ülésén az Országos Mezőgazdasági Kamara elnökének és az OMGE igazgatójának szájából elhangzottak, a Vasmegeyei Gazdasági Egyesület igazán megtisztelő megleghangú átíratata, a Duna—Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara igazgatójának lapunk más helyén közölt cikke, mind azt tanusítják, hogy az Országos Erdészeti Egyesület őszinte megértést célzó javaslatát a testvérszakma képviselői a legteljesebb jóindulattal fogadták és honorálták is.

A két őstermelési ágazat azzal a reménységgel tekint a törvényalkotás hivatott tényezőinek további munkája elé, hogy együttes javaslatuk elfogadásával a törvényhozás nemcsak a rég hiányzó megértést fogja teljes mértékben helyreállítani, de megteremti az alapot arra az egyetértő, vállvetett munkára, amire egyesületünk a fölterjesztés végén utalt.

